

Дело C-240/23

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

17 април 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Bundesverwaltungsgericht (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

9 декември 2022 г.

Жалбоподател в ревизионното производство:

Herbaria Kräuterparadies GmbH

Ответник в ревизионното производство:

Федерална провинция Бавария

---

Препис

Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд)

**ОПРЕДЕЛЕНИЕ**

[...]

По дело със страни:

Herbaria Kräuterparadies GmbH,  
[...] Фишбаху,

жалбоподател в  
първоинстанционното  
производство, въззивник и  
жалбоподател в ревизионното  
производство,

[...]

срещу

Федерална провинция Бавария (Германия),  
представявана от Landesanstalt für Landwirtschaft (прокуратура на провинция  
Бавария, Германия),  
[...] Мюнхен,

ответник в  
първоинстанционното  
производство, въззиваем и  
ответник в ревизионното  
производство,

трети състав на Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд,  
Германия)  
предвид изложеното в съдебното заседание от 9 декември 2022 г.,  
[...]

определи:

Спира производството по делото.

На основание член 267 ДФЕС отправя до Съда на Европейския съюз следните въпроси относно тълкуването на Регламент (ЕС) 2018/848 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета (ОВ L 150, [2018 г.,] стр. 1), изменен с Делегиран регламент (ЕС) 2022/474 на Комисията от 17 януари 2022 година (ОВ L 98, [2022 г.], стр. 1) и на Хартата на основните права на Европейския съюз:

1. Трябва ли член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 да се тълкува в смисъл, че логото на Европейския съюз за биологично производство може се използва за преработена храна, внесена при условията на член 45, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 с цел да бъде пусната на пазара в Съюза като биологичен продукт, но която освен продукти на растителна основа съдържа и минерали и витамини с нерастителен произход, поради което не отговаря на изискванията на член 16, параграф 1 от

Регламент (ЕС) 2018/848 във връзка с приложение II, част IV, точка 2.2.2, буква е)?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: следва ли от член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз, че логото на Европейския съюз за биологично производство може да се използва за преработена храна, ако произхожда от Европейския съюз и съответства на равностойните правила за производство и контрол на трета държава, която е призната в съответствие с член 48, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848, но не отговаря на изискванията на член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 във връзка с приложение II, част IV, точка 2.2.2, буква е)?
3. Следва ли от член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз, че такава преработена храна с произход от Европейския съюз може да съдържа термини, отнасящи се до биологично производство в съответствие с член 30, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848, без да използва логото на Европейския съюз за биологично производство?

Мотиви:

I.

- 1 Спорът се отнася до етикетирането на преработена храна като храна, получена от биологично производство.
- 2 Жалбоподателят произвежда продукта „Blutquick“ — смес от плодови сокове и екстракти от билки, получени от биологично производство. Към напитката са добавени витамини с нерастителен произход и железен глюконат. Жалбоподателят предлага на пазара „Blutquick“ като хранителна добавка. Върху опаковката са поставени логото на Европейския съюз за биологично производство, националният знак за биологично производство, както и указание за произхода на съставките, получени от „контролирано биологично производство“.
- 3 С решение от 18 януари 2012 г. Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft (Служба по земеделие на провинция Бавария, Германия) разпорежда на жалбоподателя, наред с другото, да отстрани до 1 декември 2012 г. при етикетирането, рекламата и предлагането на пазара на продукта защитеното съгласно член 23 от Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91 (ОВ L 189, [2007 г.], стр. 1) означение, указващо биологично земеделие. Службата мотивира решението си с факта, че съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 834/2007 и на член 27, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 889/2008 на Комисията от 5 септември 2008 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно

биологичното производство и етикетирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетирането и контрола (ОВ L 250, [2008 г.], стр. 1) към преработени продукти, обозначени като „биологични“, могат да се добавят витамини и минерали само ако тяхната употреба се изисква от закона. В случая с „Blutquick“ това не било така.

- 4 Жалбоподателят подава жалба срещу това решение. Verwaltungsgericht (Административен съд) отправя до Съда на Европейския съюз въпроси относно тълкуването на член 27, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 889/2008. С решение от 5 ноември 2014 г. — C-137/13, Съдът на Европейския съюз постановява, че член 27, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 889/2008 трябва да се тълкува в смисъл, че употребата на посочено в него вещество се изисква от закона само когато разпоредба на правото на Съюза или съответстваща на правото на Съюза национална разпоредба пряко изисква добавянето му в храна, за да може тя изобщо да бъде предлагана на пазара. Употребата на това вещество не се изисква от закона в този смисъл, когато определен хранителен продукт се предлага на пазара като добавка към храна с хранителна или здравна претенция или като храна, предназначена за специфична хранителна употреба, макар и това да означава, че той трябва да съдържа определено количество от съответното вещество, за да се спазят разпоредбите относно добавянето на вещества в храните, предвидени съответно в действащото право на Съюза. Съдът на Европейския съюз не се е произнесъл по възражението, повдигнато от жалбоподателя още в хода на производството в онзи момент, че е дискриминиран спрямо предприятия от трети държави със система за производство, която е призната за равностойна, тъй като запитващата юрисдикция не е поставила въпроси в това отношение.
- 5 Verwaltungsgericht (Административен съд) отхвърля жалбата като неоснователна. Въззивната жалба също не е уважена. С решение от 29 юли 2021 г. въззивният съд приема по отношение на законосъобразността на обжалваното административно решение, че добавянето на витамини и железен глюконат при преработена храна като „Blutquick“ не се изисква изрично от закона, така че използването от жалбоподателя на логото за биологично производство е в нарушение на правилата за етикетиране по член 23 от Регламент (ЕО) № 834/2007. Член 27, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 889/2008 също не следвало да се тълкува разширително в контекста на член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Жалбоподателят счита, че е третиран неравно вследствие на член 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 834/2007, тъй като тази разпоредба позволява на пазара в Европейския съюз да бъдат пускани като биологични продукти с логото на Европейския съюз за биологично производство конкурентни продукти от Съединените щати, въпреки че към тях са добавени вещества, по-специално витамини, които съгласно член 23, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 834/2007, член 27, параграф 1 и приложение VIII към Регламент (ЕО) № 889/2008 не са разрешени при производството в Европейския съюз. Такова неравно

третиране обаче не било налице. Наистина съответните биологични продукти от Съединените щати можели да се продават в ЕС като биологични продукти, те обаче не следвало да носят логото на Европейския съюз за биологично производство. Съгласно член 25, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 834/2007 знакът на Европейския съюз за биологично производство можел да се използва, при условие че продуктите отговарят на изискванията, предвидени в Регламент (ЕО) № 834/2007. При равностойни продукти това не било задължително така; те били в съответствие с Регламент (ЕО) № 834/2007 по смисъла на член 25, параграф 1 от същия само ако отговаряли без изключение на изискванията, предвидени в него. Това не било така при произведен в Съединените щати продукт, аналогичен на този на жалбоподателя.

- 6 Жалбоподателят продължава да оспорва административното решение от 18 януари 2012 г. със своята ревизионна жалба, като по същество заявява, че продукт, който е внесен като равностоеен, може да носи логото на Европейския съюз за биологично производство дори ако в същото време не съответства на правилата за производство на Регламент (ЕО) № 834/2007. Ако това му се забранява по отношение на продукта „Blutquick“, би имало нарушение на принципа на равно третиране, предвиден в член 20 от Хартата. Освен това подобно нарушение вече било налице предвид обстоятелството, че — независимо от използването на знака на Европейския съюз за биологично производство — продукти от Съединените щати, съдържащи добавени витамини и минерали, можели да се представят като биологичен продукт, докато самият той можел да предлага на пазара своя продукт „Blutquick“ само като стандартен продукт. Забраната за добавяне на витамини и минерални вещества към неговия продукт не можела да се прилага за него, ако не се прилагала за производители в Съединените щати.
- 7 Ответникът възразява срещу ревизионната жалба, като по същество твърди, че продукт, който произхожда от призната трета държава, може да носи знака на Европейския съюз за биологично производство само ако отговаря на изискванията, предвидени в Регламент (ЕО) № 834/2007. Не е налице твърдяното неравно третиране. С взаимното признаване на равностойността се предоставял достъп до пазара на ЕС и на продукти, които не отговаряли на изискванията на Съюза за биологично производство. Целяното от жалбоподателя равно третиране с продуктите от Съединените щати щяло да доведе до значително изменение на системата на Европейския съюз, което именно не било предвидено с признаването на равностойността, и щяло да застраши постигането на целите на правната уредба на ЕС.

## II.

- 8 Производството по делото трябва да бъде спряно и на основание член 267, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) следва да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз. Тълкуването на правото на Съюза, което е от значение за решаването

на спора, не е толкова очевидно, че да не оставя място за никакво основателно съмнение (вж. Съд на Европейския съюз, решение от 6 октомври 2021 г. — C-561/19 [ECLI:EU:C:2021:799], Consorzio — т. 39).

- 9 1. С решението от 18 януари 2012 г. на жалбоподателя се забранява да използва за своя продукт „Blutquick“ защитеното от правото на Съюза означение, указващо биологично земеделие. Забраната обхваща използването на логото на Европейския съюз за биологично производство и на германския знак за биологично производство, както и на други означения, указващи биологично производство, като например в списъка на съставките. Предвид характера му на административен акт с дългосрочно действие правната квалификация на разпореждането трябва да се основава на правното положение, което е в сила към момента на постановяване на решението на ревизионната инстанция (вж. в това отношение BVerwG (Федерален административен съд, Германия), решение от 13 юни 2019 г. — 3 С 28.16 — BVerwGE (съдебна практика на Федерален административен съд, Германия, 166, 32 т. 11). Поради това вече не следва да се прави позоваване на Регламент (ЕО) № 834/2007, на който ответникът се е основал при издаването на заповедта си, а на Регламент (ЕС) 2018/848 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета (ОВ L 150, [2018 г.], стр. 1), който се прилага от 1 януари 2022 г.
- 10 2. Правното основание за наложената на жалбоподателя забрана е член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848. Съгласно тази разпоредба в случай на несъответствие, което засяга биологичния характер на биологичните продукти или продуктите, произведени при преход към биологично производство, на всички етапи от производството, обработката и разпространението, например поради използване на неразрешени продукти, вещества или техники, или смесване с небιологични продукти, компетентните органи гарантират, че няма позоваване на биологично производство при етикетирането и рекламирането на цялата засегната партида или продукцията. Нарушението по смисъла на член 3, точка 57 от Регламент (ЕС) 2018/848, което налага намеса в случая на „Blutquick“ като преработена храна, произтича от член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 във връзка с приложение II, част IV, точка 2.2.2, буква е). Съгласно тези разпоредби при преработката на храни могат да се използват минерали (включително микроминерали), витамини, аминокиселини и микроелементи, при условие че употребата им в храни за нормална консумация „се изисква пряко от закона“, т.е. се изисква пряко съгласно разпоредби на правото на Съюза или разпоредби на националното право, съвместими с правото на Съюза, вследствие на което дадената храна по никакъв начин не може да бъде пусната на пазара като храна за нормална консумация, ако не се добавят тези минерали, витамини, аминокиселини или микроелементи. В случая с „Blutquick“ това не е така и този факт не се оспорва от жалбоподателя. Следователно текстът на приложение II, част IV, точка 2.2.2,

буква е) от Регламент (ЕС) 2018/848 не обхваща добавянето на витамини и железен глюконат към продукта на жалбоподателя. В резултат това е изключено използването на логото на Европейския съюз за биологично производство по член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848, същото се отнася и за германския знак за биологично производство по член 33, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2018/848. Етикетирването на „Blutquick“ като „биологичен“ продукт съгласно член 30, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 също не е допустимо. При прилагане без ограничения на посочените разпоредби забраната от 18 януари 2012 г. би била законосъобразна, а жалбата и ревизионната жалба биха били оставени без уважение.

- 11 3. Жалбоподателят възразява, че от предвидения в член 20 от Хартата на основните права принцип на равно третиране следва, че той би трябвало да има право да етикетира „Blutquick“ с логото на Европейския съюз за биологично производство и с означение, указващо биологично производство, тъй като аналогичен продукт, произведен в Съединените щати, може да бъде пуснат на пазара в САЩ като „organic“ (биологичен) и следователно по силата на споразумението за равностойност между Европейския съюз и Съединените щати може да се предлага на пазара в Съюза като биологична храна, включително с използването на логото на Европейския съюз за биологично производство. Съдебният състав не може да се произнесе, без да сезира Съда на Европейския съюз, дали този довод му позволява да уважи ревизионната жалба. В случая се повдигат няколко въпроса за тълкуване на правото на Съюза, които трябва да бъдат изяснени.
- 12 а) В това отношение съдебният състав се основава на факта, че съгласно член 51, параграф 1, първо изречение от Хартата на основните права на Европейския съюз същата намира приложение, тъй като разпоредбите на Регламент (ЕС) 2018/848 засягат прилагането на правото на Съюза.
- 13 б) Член 20 от Хартата изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (постоянна практика, решение на Съда на Европейския съюз от 3 февруари 2021 г. — C-555/19 [ECLI:EU:C:2021:89] — т. 95).
- 14 аа) Що се отнася до наличието на неравно третиране, следва най-напред да се изясни дали жалбоподателят правилно изтъква, че по отношение на използването на логото на Европейския съюз за биологично производство неговият продукт „Blutquick“ е третиран различно от аналогичен продукт на предприятие от трета държава като Съединените щати, когато този продукт се внася в Съюза с цел да бъде пуснат на пазара като биологичен продукт в съответствие с член 45, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848. Както се посочва в точка 2 по-горе, съгласно член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 „Blutquick“ не може да бъде пуснат на пазара с логото на Европейския съюз за биологично производство поради добавянето на

витамини и желязен глюконат. Следователно би имало неравно третиране, ако аналогична на този продукт преработена храна от трета държава, в която добавянето на аналогични витамини и минерали е разрешено от признатите за равностойни правила за производство, може да носи логото на Европейския съюз за биологично производство при пускането ѝ на пазара в Европейския съюз, въпреки че поради добавянето на тези витамини и минерали не съответства на правилата за производство на Регламент (ЕС) 2018/848.

- 15 Според съдебния състав въпросът дали такъв внесен от трета държава продукт може да носи логото на Европейския съюз за биологично производство, не може да получи достатъчно ясен отговор, като се имат предвид разпоредбата на член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 и досегашната практика на Съда на Европейския съюз, включително по дело C-137/13. Въззивната инстанция е дала отрицателен отговор на въпроса — при действието все още на Регламент (ЕО) № 834/2007 — като се е позовала главно на факта, че съгласно член 25, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 834/2007 знакът на Европейския съюз за биологично производство може да се използва, при условие че продуктите отговарят на изискванията, предвидени в посочения регламент. В това отношение Регламент (ЕО) № 834/2007 правел разграничение между продуктите, които отговарят на изискванията, предвидени в посочения регламент, и продуктите, които са само равностойни. Последните не отговаряли на условията на Регламент (ЕС) № 834/2007 по смисъла на член 25, параграф 1 от него. Тези доводи, които по принцип могат да се приложат и към действащото в момента правно положение, във всички случаи не са дотолкова убедителни, че резултатът от тълкуването да може да се приеме за безспорен. Същото се отнася и за позоваването на въззивната инстанция на систематиката на разпоредбата и на целта за защита на потребителите. По-скоро изглежда има доводи в подкрепа на разбирането, че преработена храна, произведена в трета държава, която се пуска на пазара в Европейския съюз при условията, предвидени в член 45, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848, може да носи логото на Европейския съюз за биологично производство дори наред с растителните продукти да съдържа минерали и витамини с нерастителен произход и следователно да не отговаря на изискванията на член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 във връзка с приложение II, част IV, точка 2.2.2, буква е). От една страна, би било също така съвместимо с текста на член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 разбирането, че правилата, които трябва да бъдат спазени, така че даден продукт да бъде „в съответствие с настоящия регламент“, са не правилата за производство, а в случая на внесен в Съюза продукт — разпоредбите относно вноса, и по-специално относно признаването на правилата за производство и контрол за равностойни в съответствие с член 45 и сл. от Регламент (ЕС) 2018/848. В този случай, за да бъде в съответствие с правилата по смисъла на член 33, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕС) 2018/848, би било достатъчно продуктът да е внесен при условията, които са приложими съгласно посочения регламент. От друга страна, изглежда, че съответства в



по-голяма степен на целта за премахване на бариерите пред търговията, преследвана с признаването на равностойността и със съответните споразумения за равностойност, ако продукт от трета държава, внесен при спазване на правилата за равностойност, може да бъде етикетирани като „равностойния“ — но несъответстващ на идентични стандарти — продукт от ЕС. Логото на Европейския съюз за биологично производство може да е от съществено значение за конкурентното положение на продукта от трета държава.

- 16 бб) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос би могло да е налице неравно третиране по отношение на използването на логото на Европейския съюз за биологично производство от установените в Европейския съюз производители в сравнение с тези от трети държави с признати за равностойни правила за производство и контрол, ако пускането на пазара в Съюза на произведен в Съюза и на произведен в трета държава продукт независимо от различните правила за производство и контрол в Съюза, от една страна, и в третата държава, от друга, биха били сходни положения. Довод в този смисъл би могло да бъде обстоятелството, че в случая не става въпрос за производството, а за етикетирани на продукти, които могат да бъдат пускани на пазара на Съюза и които се конкурират помежду си. Ако обаче съществува разлика в третирането, тя би могла да е обоснована. В това отношение като обективно основание за неравното третиране би могло да се изтъкне самото признаване на равностойността или целеното с него улесняване на търговията. Обратната позиция застъпва жалбоподателят, според когото не можело да се приеме подобна обосновка, при положение че Европейската комисия — съгласно становището ѝ по случая — е признала за равностойни правила за производство и контрол, които не са отговаряли на действащи в Съюза „съществени“ правила. При тези обстоятелства предприятието, което произвежда в Съюза, имало право да се съобразява само със задължителните правила за производство, приложими за предприятието в третата държава. Не може да се отговори с достатъчна сигурност на въпроса дали от член 20 от Хартата на основните права следва, че логото на Европейския съюз за биологично производство може да се използва за преработена храна, когато тя произхожда от Европейския съюз и съответства на равностойните правила за производство и контрол на трета държава, която е призната в съответствие с член 48, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848, но не отговаря на изискванията на член 16, параграф 1 от Регламент 2018/848 във връзка с приложение II, част IV, точка 2.2.2, буква е). Разглежданият тук проблем, който е свързан с практиката на взаимното признаване, може да е от голямо значение. Той повдига множество въпроси за равно третиране и обратна дискриминация, както и за евентуално произтичаща загуба на регулаторна автономия на Съюза (вж. Съд на Европейския съюз, заключение на генерален адвокат Sharpston от 8 май 2014 г. — C-137/13 [ECLI:EU:C:2014:318] — т. 59). В това отношение са необходими пояснения от страна на Съда на Европейския съюз.

- 17 вв) Независимо от правото да се използва логото на Европейския съюз за биологично производство, се поставя и въпросът относно означението, указващо биологично производство, съгласно член 30, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848, чието използване също е забранено на жалбоподателя с обжалваното административно решение.
- 18 Ако две предприятия произвеждат една и съща преработена храна, която е в съответствие с равностойните правила за производство и контрол на призната съгласно член 48, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 трета държава, но не отговаря — както е в случая поради добавянето на някои съставки — на изискванията на член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 във връзка с приложение II, част IV, точка 2.2.2, буква е), и ако те искат да продават в Европейския съюз съответните продукти с означение, указващо биологично производство, е налице — ако се приеме, че принципно положенията са сходни — неравно третиране по смисъла на член 20 от Хартата. Съгласно член 30, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕС) 2018/848 предприятието, което произвежда в Европейския съюз, не може да поставя върху продукта си означение, указващо биологично производство, когато го предлага на пазара в Европейския съюз, докато предприятието, установено в трета държава, призната в съответствие с член 48 от Регламент (ЕС) 2018/848, може да етикетира своя продукт с това означение. Това се дължи на факта, че съгласно член 45, параграф 1, буква б), подточка iii) от Регламент (ЕС) 2018/848 продукт от трета държава, попадащ в обхвата на посочения регламент, може да бъде внесен с цел да бъде пуснат на пазара в Съюза като биологичен продукт, когато — наред с други условия — произхожда от трета държава, която е призната в съответствие с член 48 от Регламент № 2018/848, и когато съответства на равностойните правила за производство и контрол на тази трета държава.
- 19 Изложените в буква бб) въпроси относно обосновката за неравно третиране на производителите, установени в Европейския съюз и в трети държави, се поставят *mutatis mutandis* по отношение на указващото означение съгласно член 30 от Регламент (ЕС) 2018/848. Необходимо е да бъде изяснен въпросът дали от член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз следва, че такава преработена храна с произход от Европейския съюз може да съдържа термини, отнасящи се до биологично производство, в съответствие с член 30, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848, без да използва логото на Европейския съюз за биологично производство. Отговорът на въпроса и за този случай не е очевиден.
- 20 4. Повдигнатите въпроси са от значение за разрешаването на спора по делото. На настоящия етап от производството съдебният състав приема, че продукт, аналогичен на продукта „Blutquick“, би могъл да се произвежда и предлага на пазара в Съединените щати като биологична храна.
- 21 а) Съединените щати са трета държава, която е призната в съответствие с член 48, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/848 във връзка с член 33,

параграф 2 от Регламент (ЕС) № 834/2007. С Регламент за изпълнение (ЕС) № 126/2012 на Комисията от 14 февруари 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 889/2008 по отношение на писмените доказателства и за изменение на Регламент (ЕО) № 1235/2008 по отношение на режима за внос на биологични продукти от Съединените американски щати (ОВ L 41, [2012 г.,] стр. 5) тази държава е включена в списъка на третите държави, чиито системи за производство и режим за контрол за биологичното производство на селскостопански продукти се признават за равностойни на определените в Регламент (ЕС) № 834/2007, който списък се съдържа в приложение III от Регламент (ЕО) № 1235/2008 на Комисията от 8 декември 2008 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета по отношение на режима за внос на биологични продукти от трети държави. Основание за това е споразумение за равностойност от 15 февруари 2012 г., сключено чрез размяна на писма. С Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/931 на Комисията от 17 юни 2015 година за изменение и поправка на Регламент (ЕО) № 1235/2008 за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета по отношение на режима за внос на биологични продукти от трети държави (ОВ L 151, [2015 г.,] стр. 1) първоначалното временно включване е удължено за неопределен период от време. В съответствие с член 48, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕС) 2018/848 признаването е временно до 31 декември 2026 г. С Решение (ЕС) 2021/1345 на Съвета от 28 юни 2021 година за разрешаване на започването на преговори с оглед на сключването на споразумения за търговия с биологични продукти (ОВ L 306, [2021 г.,] стр. 2) Комисията се оправомощава да започне такива преговори със Съединените щати, наред с други държави.

- 22 б) Въззивната инстанция е установила по задължителен за ревизионната инстанция начин (член 137, параграф 2, член 173, първо изречение от VwGO (Административно-процесуален кодекс) във връзка с член 560 от ZPO (Граждански процесуален кодекс), че съгласно приложимото право на Съединените щати — по-специално Organic Foods Production Act (OFPA) (Закон за производството на биологични храни) — при определени условия хранителни витамини и минерали са разрешени като съставки в/върху преработени продукти, етикетирани като биологични или от определени като биологично произведени съставки или групи храни (член 206.605 от OFPA). В съдебното заседание страните заявяват, че с оглед на настоящото положение може да се приеме, че продукт, аналогичен на продукта на жалбоподателя, може да се предлага на пазара в Съединените щати като „organic“ (биологичен).

[...]

[подписи]